

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 Ув 126/22
Дана: 22.05.2023. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Олге Петровић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Марком Радосављевићем, као записничарем, решавајући по приговору Транспарентност Србије из Београда, Палмотићева 31/III, изјављеном против решења Управног суда 5 У 5217/21 од 04.04.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Приговор **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбачена је тужба подносиоца приговора, поднета због ћутања управе 12.03.2021. године, на основу члана 26. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09).

У приговору поднетом овом суду дана 17.05.2022. године, подносилац приговора наводи да је суд на основу поднете тужбе као и доказа приложених уз тужбу утврдио да је захтев за приступ информацијама од јавног значаја тужилац поднео електронском поштом туженом у четвртак 03.09.3030. године иако ће 03.09.3030. године бити петак, што је нетачно, јер је наведени захтев заиста поднет у четвртак али 03.09.2020. године. Накнадни захтев за поступање тужилац је поднео туженом 02.10.2020. године прецизније у петак, односно 29 дана након подношења захтева за приступ информацијама од јавног значаја, а тужбу суду због ћутања управе 12.03.2021. године, односно више од 5 месеци након што је истекао рок за поступање туженог по накнадно поднетом захтеву. Сматра да је на тако утврђено чињенично стање суд неправилно и погрешно применио одредбу члана 19. став 2. Закона о управним споровима која прописује услове када тужилац може да поднесе тужбу због ћутања

управе. Из одредбе члана 19. став 2. Закона о управним споровима произлази да цитирана одредба прописује услове и рокове за подношење тужбе због ћутања управе, а не како суд неправилно и погрешно сматра услове и рокове за подношење накнадног захтева. Сагласно овој одредби тужба због ћутања управе се може поднети након истека 7 дана од дана подношења накнадног захтева уколико орган коме је захтев упућен ни у том року не донесе решење против кога није дозвољена жалба. Сматра да је погрешна оцена суда да подношење пре времена захтева за накнадно поступање у ствари представља неблаговремено подношење тужбе иако је од подношења накнадног захтева до тренутка подношења тужбе прошло вишеструко више времена, него што то прописује одредба члана 19. став 2. Закона о управним споровима. Такође сматра да суд неправилно и погрешно примењује одредбу члана 26. Закона о управним споровима, која прописује одбацивање тужбе из других законских разлога, па сагласно ставу 1. тачка 1. тог члана, судија појединац решењем ће одбацили тужбу и ако утврди да је тужба, а не накнадни захтев како погрешно и неправилно сматра суд, поднета неблаговремен. Предлаже да суд након одржане усмене јавне расправе донесе решењем којим ће приговор уважити и поништити решење о одбацивању тужбе, а поступак пред судом ће се наставити.

По оцини навода приговора и решења Управног суда 5 У 5217/21 од 04.04.2022. године, сагласно члану 27. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), посебно веће Управног суда је нашло да приговор није основан.

Чланом 19. став 2. Закона о управним споровима, прописано је да ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак, донео решење против којег није дозвољена жалба, а не донесе га ни у даљем року од 7 дана по накнадном захтеву странке, странка по истеку тога рока може поднети тужбу због недоношења захтеваног акта.

Чланом 22. став 3. Закона о управним споровима је прописано да се уз тужбу поднету због ћутања управе прилаже копија захтева, односно жалбе, копија захтева о накнадном тражењу из члана 19. овог закона, и доказ о предаји ових поднесака надлежном органу.

Чланом 145. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 18/16 и 95/18) прописано је да када је поступак покренут по захтеву странке или по службеној дужности, а у интересу странке и када се о управној ствари одлучује у поступку непосредног одлучивања, орган је дужан да изда решење најкасније у року од 30 дана од покретања поступка.

По оцини посебног већа Управног суда, правилно је решењем судије појединца 5 У 5217/21 од 04.04.2022. године, одбачена тужба тужиоца, овде подносиоца приговора, применом члана 26. став 1. тачка 1. Закона о управним споровима, јер из доказа које је тужилац доставио уз тужбу произлази да је захтев за приступ информацијама од јавног значаја тужилац електронском поштом поднео туженом дана 03.09.2020. године (четвртак), а поновни захтев – ургенцију дана

02.10.2020. године (петак), те тужбу суду због хутања управе дана 12.03.2021. године, па је у конкретном случају тужилац поступио супротно цитираној одредби члана 19. став 2. Закона о управним споровима у вези одредбе члана 145. став 2. Закона о општем управном поступку. Како је одредбом члана 19. став 2. Закона о управним споровима прописано да странка може да поднесе тужбу због хутања управе ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак донео решење против којег није дозвољена жалба, то се у конкретном случају у погледу услова за подношење предметне тужбе због хутања управе, који се тичу рока релевантног за одлучивање туженог по захтеву странке, има применити рок прописан законом којим се уређује општи управни поступак, дакле члан 145. став 2. Закона о општем управном поступку. С обзиром да је рок за поступање туженог по захтеву тужиоца од 03.09.2020. године, сагласно члану 145. став 2. Закона о општем управном поступку био 30 дана, то је последњи дан рока падао у суботу 03.10.2020. године, дан у коме тужени не ради, па је сагласно члану 80. став 5. Закона о општем управном поступку рок за поступање по поднетом захтеву истекао дана 05.10.2020. године (понедељак), то се тужилац пре времена обратио туженом органу захтевом од 02.10.2020. године за поступање по поднетом захтеву у накнадном року.

Посебно веће Управног суда је ценило наводе приговора, али је нашло да су неосновани. Ово са разлога што и по оцени посебног већа, из тужбе и доказа приложених уз тужбу произлази да је тужба поднета због недоношења решења у једноступеном поступку у коме није дозвољена жалба, те се испуњеност процесних услова за подношење тужбе због хутања управе цени према члану 19. став 2. Закона о управним споровима, којим је за испуњеност услова за подношење тужбе због недоношења захтеваног акта прописано непоступање органа у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак. У конкретном случају, тужилац је дана 03.09.2020. године поднео захтев органу јавне власти против чијег решења није дозвољена жалба. Према члану 145. Закона о општем управном поступку, орган има рок од 30 дана од дана покретања поступка да одлучи о захтеву странке. Како је тужилац поднео накнадни захтев дана 02.10.2020. године, дакле, пре истека рока који је органу законом којим се уређује општи управни поступак дат за поступање, а затим поднео тужбу, то је правилно оспореним решењем оцењено да нису испуњене процесне претпоставке за покретање овог управног спора прописане наведеним чланом 19. став 2. Закона о управним споровима, због чега је поднета тужба преурађена. Посебно веће суда налази да очигледна грешка у писању образложења оспореног решењу од 04.04.2020. године где је наведено да је тужилац поднео туженом захтев 03.09.3030. године није од утицаја на правилност оспореног решења, будући да из списка предмета произлази да је захтев поднет 03.09.2020. године, те да је и суд у даљем тексту образложења решења навео да је захтев поднет 03.09.2020. године.

Посебно веће Управног суда одлучило је о приговору без одржавања усмене јавне расправе у смислу члана 27. став 2. Закона о управним споровима, имајући у виду да у конкретној ситуацији није потребно непосредно саслушање странака ради утврђивања чињеничног стања на усменој јавној расправи, будући да се ради о правном питању и да ли су испуњени услови за покретање управног спора због хутања

управе.

Са изнетих разлога, посебно веће Управног суда је на основу члана 27. став 2. и 3. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.05.2023.године, I-5 Ув 126/22

Записничар
Марко Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Алексић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МА